

גליון הכנה לדפוס מספר

"חשב האפר"

אשר היקר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים בצניא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צנא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראלות ותיק
ועושה חסד מזה פנחס צדיה זצ"ל

צב"ד דק' טורקא

התאוות גם ירמוז כי חטא"ת הו"א גי' ת"ל מס' ה' פעמים אלקים שמשם באים בחינות הגבורות והבן.

וזהו ירמוז ג"כ בפסוק (כא, טז) ע"כ יאמר בספר מלחמות ד' את והב בסופה ואת הנחלים

ארנו, כי מבואר במדרש (ילקוט שמעוני תהלים רמז

תרי"ח) אני אמרתי יהי כן ויהי כן ואתם אומרי

לא כן. וענין העבודה נרמזת בת"י כן, והנה

כל התאוות באים מבחי' היסודות ששרם ג'

יסודות אמ"ש א"ויר מ"ים א"ש ונקרא

בספרים אש מים רוח וכבר דברנו בזה בכמה

מקומות ומרומז זה בפסוק וכל כלי פתוח כי

ת"י כל כלי פתוח מספרו אש מים רוח חסר

א ומס' אין צמיד עולה ר"ה וירמוז וכל כלי

פתוח אותן יסודות אשר אין צמיד היינו

יצה"ר שנקרא ה"ר בגמ' פתיל עליו שיצה"ר

כרוך בעבי היסודות האל' ועדיין לא זיכר

אותם שיהי' עובד השם עם בחי' היסודות

האלו אז הוא חסר האלוף שהוא אלופו של

עולם הנותן חיות בכל העולמות וזהו טמא

הוא (או יבואר בדרך אחר כי בשבת קדש

צריך האדם לתקן בחינת ששת ימי המעשה

לשוב חשבונות מה שפגם בהם ואז זמן

התיקון והנה בשבת נפתחים העולמות

והוסר מסך המבדיל של האדם כל חד וחד

לפום דרגא דילי' וב"ח וחד לפום שיעורא

דילי' ע"ד מה שאמרו (דמאי ד, א) כי ע"ה נאמן

בשבת על המעשרות לצד שנתגלה אליו

בחינת יראת שמים אז ואז הוא מתירא

לשקר, וזהו וכל כלי פתוח אשר אין צמיד

פתיל עליו כי צמיד מספרו קמ"ד שהם

קמ"ד שעות החול ר"ל שאינו מתקן הקמ"ד

שעות אז ידע שעדיין טמא הוא ולא תיקן

(כלל) וזהו יאמר על כן יאמר ר"ל ע"כ על

ענין עבודת שמים יאמר ר"ת י'סודות א"ש

מ"ים ר'ות. בספר מלחמות ד' המלחמה הוא

ע"י ספר היינו מאמר הגמרא (שם) יעסוק

בתורה או א"ת וה"ב הם אותיות ואהב"ת

היינו ק"ש, ואם לאו בסופה יזכור שסוף

דו שאות קומי אורי

ז

בצהשי"ת

חשב האפר

פרשת חקת שנת תשפ"א גליון ל"ה

ואם לאו שלא יוכל לגרש עי"ז היצה"ר אז לא יטהר ר"ל יזכור לו יום המיתה שאז יתפרדו הגוף והנפש והיסודות ויהי' בלא נחשב, וזהו ולא יטהר ע"י שיהי' בעינו לא אז יטהר והבן.

ואפשר לרמוז עוד דברינו אלה בפסוק (יט, טז)

ואסף איש טהור וגו' כי ידוע לנו כי תיבת

אי"ש מרמז על ג' דברי' ור"ת א'הבה י'רא

ש'לימות שהם בחי' ג' אבהו ור"ל ואסף

האדם האהבה והיראה והשלימות שתהי'

טהור, ע"י מה את אפר כי ל"ב נתיבות

החכמה הם כלולים בתורה והם ד' בחינו

בחי' פרדס כידוע וכל אחת כלול מעשר

נמצא הם ד"פ ש"ך עולה אלף ר"פ וזהו אפר

והבן, ור"ל ע"י התורה של ישראל שנקרא

פרה כאמור במדרש יעו"ש (שה"ש זוטא א) וזהו

ואסף איש טהור את אפר הפרה ר"ל ע"י

התור' יוכל לבא לג' בחינות אהבה ויראה

ושלימות כנ"ל גם יוכל לפעול והניח מחוץ

למחנה ר"ל כי נעת שכינתא לבר מהיכלא

ומלאכים לבר מהיכלייהו כדכתיב (ישעיהו לג, ז)

הן אראלים צעקו חוצה ויוכל לפעול ע"י

התורה הקדושה שניח בחי' שהוא לע"ע

מחוץ ויביאה למחנה במקור טהור ר"ל בית

המקדש, אח"כ מפרש עוד והיתה לעדת ב"י

למשמרת כי ב"י יהי' להם למשמרת להשמר

מכל דבר רע ע"י ג' דברים, והם למ"י היינו

התורה כאמור (ישעיהו נה, א) הוי כל צמא לכו

למים, גם מה שאמרו בגמ' (שם) יקרא ק"ש

הכוונה כי בק"ש מוזכר שם וסרתם ועבדתם

וחרה ואבדתם מהרה ר"ל כי שם מבואר

עונש החוט' ועי"כ יוכל להכניע את היצה"ר

וזה שמרמז כאן במי' נדה מלשון נע ונד כי

ר"ל אם אזיל ע"י התורה מוטב ואם לאו

יזכור מה מבואר בק"ש שהוא נדה היינו

שהחטא גורם גלות ולשון נד אח"כ אי אזיל

מוטב ואם לאו חטאת הוא ר"ל מלשון

והייתי אני ובני שלמה חטאים מלשון חסרון

כי יזכור יום המיתה שאז יהי' חסר כל

ויעש משה נחש הנהושת וישמהו על הנס (כא, טז)

ודרשו (ר"ה א, ח) וכי נחש ממית או מחיה אלא

בזמן שהיו מסכלין כלפי מעלה והיו

משעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו

מתרפאין וכי' ויובן זה דהנה אמרו בגמ' (ברכות

ה) לעולם ירגיז אדם יצ"ט על יצה"ר אי אזיל

מוטב ואי לאו יעסוק בתורה ואי לאו יקרא

ק"ש וכי' ואם לאו יזכור לו יום המיתה

שנאמר ודומו סלה. והנה אמרנו לפרש בזה

פסוקים דכתיב (יט, יא) הנוגע במת לכל נפש

אדם יטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו ביום

השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא

יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא

יטהר. דלכאורה יקשה הא מכלל הן אתה

שומע לאו וממילא משמע אם לא יטהר יהי'

טמא. אמנם אפשר לרמוז בזה כי ידוע דכל

החטאים של האדם באים מפאת זוהמת

הנחש שהוא כרוך בעקבי האדם מאת

הקדום והגם שישראל שעמדו על הר סיני

נפסקה זוהמתו אמנם בעוד שהמלך במסיבו

נרדו נתן ריחו וחזרו וזוהמא כידוע, וזוהמא

ההוא נקרא בחי' מיתה, כי הוא בא מבחי'

אילנא דמותא. וזה אמר הנוגע במת לכל

נפש האדם ר"ל מי שהוא נוגע בבחי' המת

שהוא הזוהמא אשר בא לכל נפש האדם

הראשון וטמא שבעת ימים הם ימי שנותינו

בהם שבעי' שנה ר"ל שהוא מטמא א"ע בכל

ע' שנה כי כל העשרה שנים נקראו יום א'

במפרשי התורה. ומפרש אח"כ הוא יתחטא

בו ר"ל שיוכל לטהר עצמו מבחי' הזוהמא

הנ"ל ביו' השלישי ר"ל ע"י עסק התורה

שנתנה ביום הג' לפרישה שנאמר ויהי ביום

השלישי בהיות הבוקר, וביום השביעי ר"ל

אמונת השם שהוא בחי' ק"ש שאמרו בגמ'

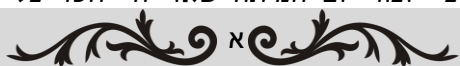
(שמות רבה כב, ג ?) כי האמונה באה לישראל

בקריעת ים סוף ששם נאמר ויאמינו בד'

ובמשה עבדו וזה היה בפסח ביום השביעי

כידוע, ולכן מרמז וביו' השביעי ואם לא

יתחטא ביום וכי' ר"ל ע"ד שאמרו בגמ' (שם)

האדם למות. וזהו ג"כ שמסיים אח"כ ואת הנחלים ארנון כי ר"ת הנחלים מ'שמרת ישראל ל'מי נ'דה ח'טאת ה'וא הם מאמרנו למעלה כי הישראל יוכל לעשות לעצמו משמר' מן היצה"ר ע"י שלשה אלה כאמור. וזהו ואת הנחלים ע"י שלשה עצמות המבוארים ארנון מלשון בהמות ארנונא שהוא ענין שהבהמה משועבדת למלכות גם כאן יהי' הכוונה ע"י ג' עצמות המבוארים יוכל האדם לשעבד כל הג' היסודות לעבודת הקב"ה.

והנה יקשה על דור דעה שהי' במדבר הם יאמרו ענין כז' על המן ונפשינו קצה. אך אפשר לפרש כי ע"י מה שקצרה נפשם בטורח הדרך. או אפשר ירמוז שהם אמרו זאת על העתיד שהוא גלות האחרון הזה שהוא ארץ אדום שלא יכול האדם לעבוד את ד' ע"י שני בחינת הם התורה ובחי' ק"ש שהוא בחי' אמונת אלקי עולם רק בהכרח לתפוס יראה תתאה שהוא הזכרת יום המיתה, וזהו באמת עבודה קטנה מאוד וע"י עבודה זו האדם ממשיך ח"ו על עצמו בחינת דינים והם דברו על שתי אלה שאין בהם תועלת לעבודת שמים ע"כ אמרו למה העליטנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ר"ל לחם הוא בחינת אמונה ומים הוא התורה ור"ל שתי אלה לא יועילו לבטל כח היצה"ר עד שבהכרח להשתמש בבחי' השלישי והוא ענין קטן מאוד ולכן קראו בחינה זו לחם הקלוקל כי הוא בחינת יחוד וזיווג שפל וע"י התרעומות הנ"ל גרמו וישלח ד' בעם וגו'. כי הנה אפשר לפרש כי הובא בספרים הקדושים כי בחינת חכמה עילאה הוא בחינת אלף כאמור ואאלפך חכמ' והאלף הוא יו"י והוא"ו נחלקת לשנים עולה גימ' ל"ב שהם ל"ב נתיבות החכמה והם ב' בחינות שאמרנו כי האלף ראשונה הוא בחינת אמונה והאלף הנחלקת הוא בחי' תורה שהם ל"ב נתיבות חכמה שהם ב' בחינת לבטל כח היצה"ר ויש עוד אלף נחתה בבחינת יו"ד כידוע ומשם באים בחינת דינים כי בהיפך הוא אותיו' דוי והבן, וזהו כנגד העצה שאמרנו יזכור לו יום וכו'. והנה בזה שפגמו בשני האלפין שהוא אמונה ותורה זה עולה מס' נ"ח בצור הנ"ל וכאשר הפגם מגיע בעשרה בחינות עולה מס' שרף, והוא ג"כ בחי' נח"ש כי נ"ח הם ב' אלפים ונמשך הדין משם אלקי' שעולה

מילואו שי"ן וזהו נעשה בחינת נחש, ולכן וישלח ד' בעם את הנחשים השרפים ולכן הי' התיקון עשה לך שרף והבן, ובזה תבין מאי שאמר ושים אותו על נס כי הנה האמונה באו ישראל עלי' בחודש ניסן והתורה באו עלי' בחודש סיון ומסתמה כ"א יש לו בחי' בעצמותו מה שדווקא בחודש הזה באו לבחינת אמונה ובזה לבחינת התורה ואין אתנו יודע עד מה והנסתרות לד' אלוקינו רק עינינו רואות שהענין הי' כן, וזהו ירמוז ע"י בחינת שרף הי' עושין תיקון בד' אלפין שמש' שרף ע"י שנשתלשל בעשרה ספירות ועי"כ באו לבחינת אמונה שנתגלה לישראל בחודש ניסן ולבחינת התורה שנתגלה בחודש סיון, וזהו ושים אותו על נ"ס ר"ת נ"יסן ס"יון.

ואפשר עוד לרמוז כי לכאורה חי' את מותר היה לו לאמר וינשבו העם רק ידוע לנו כי ממשלת הסט"א בב' חדשים והם תמוז אב ואפשר לו' בזה כי מבואר בס' יצירה כי חודש תמוז נבר' ע"י אות חי"ת וחודש אב אות טי"ת והנה ידוע כי אין הערוד ממית אלא החטא ממית ולכן ע"י שהויות החדשים האלה הם מאותיות ח"ט ע"כ אפשר יש אז שליטה לבחינת החיצונים, והנה כאשר האדם מתקן הכל ע"י תשובה יוכל להפוך הכל לטוה ויהי' מאותיות ח"ט בא"ת ב"ש נ"ס וזהו אפשר ירמוז כאן וינשבו א"ת ר"ת א'מונה ת'ורה דברינו הנמנים למעלה גם רומז א"ב ת"מוז שאז נשיבת הסט"א לישראל, וזהו שאמר השם ושים אותו על נ"ס והבן. וזהו שדרשו כאן בזמן שהי' מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדים את לבם לאביהם שבשמים הי' רפואה להם והבן וד' הטוב יכפר בעדי אם שגיית ח"ו באיזה דבר:

וּכְלֵי כְלֵי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין צְמִיד פְּתִיל עֲלֵיו טְמֵא הוּא (וי, טו), דהנה ידוע שכל בחינת עבודתינו כלול בג' קווים שהם אהבה יראה ותורה כידוע, והנה עיקר הכל להיות אדם עניו פקוחות ולהיות בכל דרכיו משכיל לבל יהי' אחוז בחבלי היצה"ר והסט"א כי ח"ו בעת שיעשה האדם עבודת שמים ויהי' כוונתו לאיזה פני' יהי' הענין ח"ו כמשתף ש"ש ודאי ועיקר העבוד' רק שיהי' נ"ר לפני מי שאמר והי' העולם, והנה אנחנו מתפללים ועינינו תראנה מלכותך וכו' ע"י דוד משיח צדקך כי כתר מלכות שמים יתעלה ע"י דוד

ולזה תיבות ידי דויד משיח צדקך כי דויד נכתב לפעמים ביו"ד וא"ז יהי' גימ' כת"ר וידוע כי תיבת כלי נכללי' אלו הג' כי ר"ת כ"לי כ'הן ל'וי ישראל, שהם ג' דרגין האלה אהבת חסד דרגא דכהן לוי סטרא דגבור' ששם בחי' יראה ישראל בחי' תורה שיראל כידוע, וזה ירמוז וכל כלי היינו אהבה יראה תורה כנ"ל אשר אין צמיד ר"ת ידי דויד משיח צדקך פתיל עליו שאין הכוונ' בזה שנתגלה כבוד מלכות שמים וכתר עילאה ע"י עבודתנו אז ח"ו כאשר הכוונה לצורך עצמו אז טמא הוא כמו שאמרו חז"ל (ז) כי כל התורה שאדם לומד בעוד שאין מעשיו מתוקנים הוא ח"ו מוסיף כח בסט"א ר"ל וזהו טמא הוא וד' ישימנו מעושי רצונו באמת:

אֲזַי יאמר בסגנון אחר כי ידוע ג' מדרגות הנ"ל נכללים בתי' ה"ו"ז שהם אותיות ו"ז"ה כי באו' ה' נברא חודש ניסן ומזל טלה דרגא דאברהם, באות ו' נברא חודש שאיר ומזל שור דרגא דיצחק, ז' נבר' בו חודש סיון ומזל תאומים דרגא דייעקב, שהם ג' בחי' אהבה יראה תורה הנה אמרנו מה שמצאנו בפסוק משרש נחש יצא צפע נרמז כי ע"י חטא הקדום ניתן כח בחינת הסט"א וחטאים הם חטא עץ ואח"כ חטא קין והבל הי' בחינת צמר ופשתי כידוע בספרי' וזהו ר"ת צפ"ע צ'מר פ'שתיים ע"ץ ואז ניתן נח לבחי' שר של עמלק כי עמלק גימ' צפע כידוע, והנה תמיד היצה"ר כרוך באדם לבטל ממנו בחינת ג' דרגין האל' שהם אהבה יראה תורה שנכללים במילת וז"ה כנ"ל ולכן בא"ת ב"ש מתחלפים אותיות וז"ה לאותיות צפע. ואמרנו עם זה כי ירמוז בפסוק וזה לכם הטמא ר"ל מה שנתקלקל לכם בחי' שלש עבודות האלה שהם וזה הוא מחמת השרץ השורץ על הארץ שהוא בחי' הצפע כנ"ל, והנה ידוע כי בחינת הסט"א הוא בחי' תהו ואפס שנאמר (ישעיהו מ, יז) הן כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו, ולכן ירמוז כאן וכל כלי' שהם ג' בחינות האלה, אשר אין ר"ל בחינת הסט"א שנקרא אין ואפס צ'מד פ'תיל ע'ליו ר"ת צפ"ע ר"ל שבחינת הצפע כרוך בהם בג' בחינת האלה הוא מחמת שטמא הוא שבחינת הוא מתרחק מאותיות השם כידוע:

